

Sygn. akt: I C 405/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	St. sek. sąd. Dagmara Pałka

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2017 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A w W.

przeciwko M. S. (1)

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 405/15 upr.

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 2 marca 2017 roku

W dniu 17 listopada 2015 roku do tut. Sądu wpłynął pozew (...) Spółka Akcyjna w W. przeciwko M. S. (2) o zapłatę kwoty 793,34 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że (...) S.A. zawarł z pozwanym w dniu 23 czerwca 2014 roku umowę pożyczki nr (...), której pozwany nie spłacił. Nadto strona powodowa wskazała, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się kwota 624,63 zł tytułem kapitału, kwota 30,72 zł tytułem odsetek i kwota 137,99 zł tytułem kosztów obsługi w domu.

Nakazem zapłaty z dnia 20 listopada 2015 roku sygn. akt I Nc 980/15 tut. Sąd orzekł, że pozwany ma zapłacić na rzecz strony powodowej kwotę 793,34 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu (k. 12).

W dniu 7 grudnia 2015 roku do tut. Sądu wpłynął sprzeciw pozwanego, w którym wskazał, że nie zawarł z P. żadnej umowy kredytowej, jego podpis na umowie został sfalszowany i nie mieszkał nigdy pod adresem wskazanym w pozwie (k. 16, 21 -24).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W umowie nr (...) wskazano, że (...) Spółka Akcyjna pożyczył M. S. (2) zamieszkałemu w J. przy ul. (...), kwotę 500 zł, a M. S. (1) miał zwrócić stronie powodowej kwotę 942,06 zł.

Umowa ta nie została odpisana przez pozwanego M. S. (1), jego podpis na umowie został podrobiony.

Pozwany nie zamieszkiwał w J. na ul. (...), ale w miejscowości D. gmina Ł..

Dowód: umowa pożyczki (k. 3,4), dane z bazy PESEL, akta ds. 124/2016.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 353 § 1 kc zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika spełnienia świadczenia, a dłużnik to świadczenie winien spełnić.

Wskazany przepis zawiera definicję stosunku zobowiązaniowego, przez który należy rozumieć zindywidualizowany stosunek prawny, w którym jeden podmiot będący wierzycielem, może domagać się od drugiego, podmiotu będącego dłużnikiem, spełnienia określonego świadczenia, a zobowiązany to świadczenie musi spełnić. Treść tego stosunku zobowiązaniowego stanowi istniejące uprawnienie wierzyciela i istniejące zobowiązanie dłużnika. Zobowiązanie do świadczenia wynikać winno z ważnego oświadczenia woli dłużnika, który zobowiązuje się do spełnienia określonego świadczenia wobec wierzyciela, a w przypadku braku takiego oświadczenia woli nie istnieje samo zobowiązanie, a wierzyciel nie może uzyskać skutecznej ochrony.

Zgodnie z art. 60 kc z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie jej woli w postaci elektronicznej.

W niniejszej sprawie strona powodowa wywodziła swe uprawnienie do żądania od pozwanego zapłaty kwoty 793,34 zł z umowy pożyczki nr (...) (k. 3-4).

W ocenie Sądu umowa ta nie mogła stanowić dowodu potwierdzającego istnienie samego zobowiązania pozwanego wobec strony powodowej do zapłaty kwoty objętej żądaniem pozwu, albowiem umowa ta nie została podpisana przez pozwanego co wynika z opinii biegłego grafologa opracowanej w sprawie Ds. 124/2016. Z opinii tej wynika, że podpis znajdujący się pod tą umową nie został złożony przez M. S. (1), ale przez inną nieustaloną osobę.

Należy dodać na marginesie, że Sąd w niniejszej sprawie powiadomił stronę powodową o treści opinii, a strona powodowa nie zgłosiła żadnego zastrzeżenia do niej, jak również żadnych dowodów, które pozwoliłyby obalić wnioski biegłego grafologa.

Zatem Sąd ustalenia w niniejszej sprawie oparł także na wskazanej opinii.

Zgodnie z art. 720 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy, biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy; umowa przenosząca 500 zł winna być stwierdzona pismem.

Ze wskazanego przepisu wynika zatem, że do ważności umowy pożyczki nie jest wymagana forma pisemna, a jest ona zastrzeżona jedynie do celów dowodowych.

Zatem wobec przyjęcia braku istnienia umowy pożyczki potwierdzonej pismem, strona powodowa winna była w niniejszym postępowaniu wykazać innymi środkami dowodowymi, że pomimo braku podpisania umowy pożyczki, pozwany faktycznie do swej dyspozycji otrzymał od strony powodowej określoną kwotę i że zobowiązał się on do spłaty kwoty objętej żądaniem pozwu, a tym samym do wykazania, że istnieje jakiegokolwiek zobowiązanie pozwanego do spełnienia świadczenia wobec strony powodowej.

W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, wobec sprzeciwu pozwanego, że istnieje jakiegokolwiek uprawnienie strony powodowej do żądania spełnienia przez pozwanego świadczenia poprzez zapłatę kwoty objętej żądaniem pozwu, nie wykazała, że faktycznie doszło do udzielenia pozwanemu pożyczki i że zobowiązał się on do spłaty kwoty objętej żądaniem pozwu.

Oczywistym jest zatem w świetle powyższych rozważań, że skoro pozwany nie podpisał umowy pożyczki, a także nie złożył żadnego oświadczenia woli w zakresie otrzymania takiej pożyczki, a także wobec braku jakichkolwiek dowodów potwierdzających faktyczne otrzymanie kwoty pożyczki, to nie jest zobowiązany do spełnienia świadczenia objętego żądaniem pozwu.

W ocenie Sądu strona powodowa mogłaby domagać się zapłaty wskazanej osoby, która faktycznie uzyskała tę kwotę, jednakże ustalenia w tym względzie winny być czynione w odrębnym postępowaniu.

Z uwagi na powyższe Sąd oddalił powództwo.